

SASRÉTI VENDÉGSZOLGÁLAT – Órá tekints!

Bor Ferenc élőben elhangzott tanításának nyers szövege

KSZE Békevár szolgálat, 2021. 04. 19.

Köszönjük az Úrnak, hogy itt lehetünk e gyönyörű vidéken! Megáldjuk a kezetek munkáját, és az áldás egy természetfeletti erőt hoz működésbe afelett, akit megáldunk. Tehát így kell élni az áldással, ennek a tudatában kell élni az áldással. Az áldással megadjuk a lehetőséget a másinak a változásra, hogy Isten meg tudja őt változtatni. Egy anyaggal készültem, aminek az a címe, hogy *Órá tekints!*

A világban az emberek úgy gondolkodnak, hogy „Hát, ha jól megy a dolgom, akkor Isten szeret, de ha nem megy jól a dolgom, akkor Isten büntet”, és az emberek ilyen kettős érzésben vannak. A Biblia világosan leírja számunkra, hogy Isten maga a szeretet. Ez számunkra nem kérdés, nem vitatéma, viszont az kérdés lehet, hogy Isten mennyire szeret? Ha meg szeretnéd tudni, hogy Isten mennyire szeret, akkor tekints a keresztre! Tekints a keresztre, mert Ő elküldte az egyszülött Fiát, feláldozta értünk, hogy mi szabadok lehessünk. Tehát a keresztről az Isten szeretetének a jelképe. Mint az előbb mondtam, a keresztre tekints! De van egy ellenség, aki pont a keresztről szeretné a figyelmünket elterelni, hogy miután a keresztről levittük a tekintetünket, akkor be tudjon kapni, és el tudjon nyelni. Isten szeret! Értékei vannak benned, és ezért magadra is úgy tekints, hogy értékes vagy Isten számára az Ő Királyságában! Ha Órá tekintesz, és felemeled Hozzá a kezed, akkor jön a segítség.

Erre nagyon jó példa az, amikor Izrael népe az ellenséggel hadakozott, és mindaddig, amíg Mózes a kezét magasban tartotta, addig Izrael népe győzelemre állt. Ahogy elfáradt a keze és leengedte, megfordult a kocka, és az ellenség került fölénybe. Aztán az Úr bölcsességével ezt a kérdést megoldották. Hoztak Mózes alá egy nagy követ, ráültették, és két segéd pedig tartotta a kezét. És így folyamatosan győzelemben volt Izrael hadserege. (2Móz. 17,8–16) Tehát amikor a kezünket felemeljük, akár dicséret során, vagy most már tudatosan, imádságban is felemeljük a kezeinket és megköszönjük a győzelmet, mert a kéz felemelése azt jelenti, hogy Ő a hatalmasabb. Ilyenkor elismerjük, hogy Ő a hatalmasabb.

Zsidók 12,2–3.

2. Nézőn a hitnek fejedelmére és bevégezőjére Jézusra, a ki az előtte levő örömért keresztest szenvedett, nem tekintvén a gyalázatot és az Isten királyi székének jobbára ült.

3. Gondoljátok meg azért, hogy Ő ily ellene való támadást szenvedett el a bűnösöktől, hogy el ne lankadjatok és el ne csüggedjetelek lelkeitekben.

Megint csak itt van, hogy el ne csüggedjünk. A „nézőn Jézusra” azt jelenti, hogy leveszed a tekintetedet a problémákról, a negatív dolgokról, elfordulsz azoktól, és Jézusra szegezed a figyelmedet. Tehát az a „nézőn” szó körülírva ezt jelenti. A görögben a „nézőn” szónál az áll, hogy maga előtt lát, ránéz és rátekint. Azt írja az Ige, hogy „nézőn a hitnek fejedelmére és bevégezőjére”, tehát a „nézőn” azt jelenti, hogy a szemedet, a tekintetedet Jézusra szegezd és ne a problémára! Azt is fontos tudni, hogy amiről töprengünk, azokat a gondolatokat, dolgokat erősítjük, és kimondva azoknak adunk életet. Innentől kezdve, ahogy az ember ezt megérti, nem mindegy, hogy miről gondolkodik, mert amiről gondolkodunk, abban fog a hitünk kialakulni. És ami a hitünk, az fog kijönni a szánkon, és meglesz nekünk, amit mondunk. Így végződik a dolog.

Amikor Jézusra tekintünk, akkor Ő megragadja a hitünket, és megcselekszi azt, amit mi hittal kimondtunk. A hitünk bevégezője a görögben azt jelenti, hogy beteljesítője és megvalósítója. Jézus maga mondta azt, hogy ha az én nevemben az Atyától kértek bármit, akkor Ő azt megadja. Tehát a „hitünk bevégezője” azt jelenti, hogy amikor Jézus nevében kérünk az Atyától, akkor Ő azt beteljesíti és megvalósítja. Ne engedd, hogy a figyelmed elterelődjön a hitedről! Ugyanis amikor Jézus visszajön, akkor csillogó és győztes hitet fog keresni. Ha Jézusra tekintesz, akkor győztesen meg tudsz állni minden problémával szemben. Hozzá-

teszem, csak akkor, ha Jézusra tekintesz! Ehhez fog párosulni az öröm és a korona, mint jutalom. Naponta célszerű kimondani, megvallani azt, hogy „Szeretlek, Úr Jézus!”. Tehetünk is egy megvallást most rögtön ezzel kapcsolatban:

Köszönöm, drága Úr Jézus, a megváltás művét, amit a szereteted által végeztél el. Köszönöm a szeretetedet. Én viszontszeretlek. Köszönöm a közléseidet, és köszönöm a látogatásaidat. Nyitott szívvel fogadom az öröm olaját és a könnyebbség olaját, amit kiárasztok a szeret-teim felett, a környezetemben, és a beolajozott szenteken az ellenség nem talál fogást. Ámen.

Tehát amikor naponta megvalljuk Jézusnak, hogy mi is szeretjük Őt, akkor ott lesz a mennyei olaj, egy növekedés fog áradni ránk, pontosabban azokra, akik közösségben vannak vele. Ha kifejezed a szeretetedet Jézus felé, akkor Ő közölni fog veled valamit. Tehát ad egy kijelentést, aztán egy másikat, egy harmadikat, ha Jézusra tekintesz, és Őt követed. Ez két feltétel, hogy Jézusra tekintesz, és Őt követed! Ha ezek teljesülnek, akkor minden rendben lesz. Ámen. Azt tudjátok, hogy Isten a trónján ül, és addig nincs semmi baj, amíg Ő ott van a trónján. A János bácsis vicc jutott szembe. Azt ismeritek, hogy „Feldobják, fehér és leesik, sárga. Mi az?”. Régi gyerek vicc. Válasz: a tojás. De ha feldobják János bácsit, és nem esik le, az mi? Válasz: János bácsi elkapta Isten lábát és nem akarja elengedni.

A figyelem elterelés az ellenségnek a fegyvere. Isten is szeretné elterelni a figyelmünket bizonyos dolgokról, és ez igazából jó, mert olyan dolgokról szeretné a figyelmünket elterelni, amin nem tudunk már változtatni. Ugyanis azt szoktam mondani, hogy a múlt történelem, és azt már nem lehet megváltoztatni. Tehát a múlttal ilyen tekintetben nem érdemes foglalkozni. A múltban ugyanis nem tudjuk működtetni a hitünket. Csak a jelenben és a jövőben. Ezért a múlttal ilyen tekintetben meddő dolog foglalkozni.

Nagyon fontos az indíték! Isten mindig az indítékot nézi, hogy milyen indítékkal teszünk valamit. Helytelen dolog a múlton rágódni, mert amint említettem, az történelem, és nem lehet megváltoztatni. Az már olyan, mint ami a történelemkönyvekben van, amit tanulunk az iskolában. De a helyes az, ha a múlttal kapcsolatban egy terhet átadunk az Úrnak, esetleg bizonyosságot teszünk, hogy miből hozott ki, mert ez felemeli a hittestvéreket is. És helyes hálát adni Istennek azért, mert valamit megtett, vagy azért hálát adni, mert hisszük, hogy a jövőben meg fog tenni valamit az érdekünkben. Ne felejtsetek el, hogy Jézus lendíti előre az ügyeinket! És ha te hittel együtt munkálsz az Úrral, akkor a te ügyed is előre fog haladni. Ha leveszed a szemedet Jézusról, akkor jöhetnek a problémák. Tehát a szemeinket állandóan Jézusra kell szegezni, mert Ő az egyetlen, aki ki tud menteni minden helyzetből.

A gyülekezetbe járás fontosságáról különösebben nem is akarok beszélni, hiszen tudjátok, hogy egy gyülekezetben ott van az összevont hit, ott van az összevont kenet, és minden erőteljesebben működik, mint otthon egyedül. Természetesen otthon is szükséges Bibliát olvasni, tanításokat hallgatni, imádkozni, de a gyülekezetben tapasztalható összevont hitnek és összevont kenetnek nincs párja.

Időnként érik az embereket olyan váratlan események, amiktől szinte lefagy a winchesterek, mert olyan gyorsan érik őket. Mindenkit ért már ilyen. Nagyon szeretném a figyelmeteket arra felhívni, hogy egy ilyen váratlan helyzetben, ami először kijön a szánkon, az meghatározó. Az a mérvadó. Egyszer megtörtént velem, hogy elgáncsolt a füstös képű (ördög), valamikor tavasszal. Mentem a sima betonjárdán, és egyszerűen csak azt vettem észre, hogy repülök. Majd azt gondoltam magamban, hogy a következő lépésemmel korrigálom az egyensúlyomat. De mintha valami röpített volna előre, és az arcomra estem, a földre. Még a szemüveg is rajtam volt, de az sem törött össze, az Úr dicsőségére! És az előreröpítés következtében a fejem a betonon kívül ért a földre! Az első szavam az volt, hogy „Köszönöm, Uram, hogy megóvtál!”. Pedig jól odakoppantam. Még be is kékült a szemem, vagy be is feketedett, láttatok a következő héten. De az első szó az volt, hogy „Köszönöm, Uram az oltalmadat!”. Utána felkeltem, leporoltam a nadrágom, és felmentem a lakásba.

Tehát az első reakciónk a meghatározó! Ha elkezdenénk jajgatni, hogy „*jaj, biztosan eltörött valamim*”, „*nincs-e agyrázkódás*” és egyebek, az nem volna helyes. Hiszem, hogy az a nagy repülésem azért volt, mert az angyalok kitoltak a betonról, hogy legalább a fejem ne a betonra essen. Még egyik karom is alattam volt, tehát igazából hála és dicsőség az Úrnak, semmi sem törött el. Még a szemüvegem sem törött el!

Többször hallottatok már a következő történetet tőlem. Volt egy hívő lány, aki szedte a cseresznyét, és tudjuk, hogy a cseresznyefa ága könnyen törik. Már tele volt a vödre, amikor az ág leszakadt, és a vödör indult lefele. Ő annyira sajnálkozott, hogy szétszóródik a cseresznye, és hogy ne kelljen még egyszer azt ismét összeszedni, rákiabált a vödörre, hogy Jézus nevében talpra esel! – és a vödör talpra esett, és a gyümölcs megmenekült. Eljuthatunk egy ilyen hitszintre is. Én sem voltam legelőször ezen a szinten, de vágytam rá. És eljutottam oda, hogy amikor egy hirtelen krízishelyzet jön, akkor automatikusan a Jézus neve jön elő a számból, nem pedig a kétségbe esés szavai. Jézus neve legyen az első, ami kipattan a szátkon! Utána már lehet folytatni, hogy mivel kapcsolatban mondtad azt, de ez a legfontosabb. Aztán hivatkozhatunk az Úr Jézus drága szent vérére több tekintetben is. Mondjunk egy imát, imádkozzunk együtt:

Köszönöm, Úr Jézus, a kiontott drága szent véredet. Bőséggel megragadom a szent vért, és kitartom a sötétség minden ereje felé, ezzel megállítva a gonosz minden munkáját minden területen mindazok felett, akik hozzám tartoznak. Veszek az Úr Jézus homlokából kifolyt szent vérből, és meghintem az elmémet, a gondolataimat és mindazokét, akiket imában hordozok, hogy a gondolataik megtisztuljanak, az elméjük tiszta legyen a Jézus nevében. Fölemelem a szövetség vérét, és hivatkozva, Atyám, a szövetségi hűségedre, szólítom a trónteremből a megoldásokat minden helyzetre, mert tudjuk, Atyám, hogy Tőled csak a legjobbat kapjuk. Ámen.

Tehát a szent vérről kapcsolatban én ezeket szoktam imádkozni. És annak tudatában, hogy ilyenkor, amikor a szent vért imádkozzuk, és hivatkozunk a szent vérré, akkor az egész szellemi birodalom mozgásba jön. Az Úr elkezd munkálni a győzelmet az életünkben. Nagyon fontos a bibliai reménység, mert az egy erős hiten alapul. És talán útközben is mondtuk azt, hogy a remény az, ami utoljára hal meg. Ezt a szólást használják a világban is. Időnként felemelünk valakit vagy valamit az imáinkban az Úr trónja elé, és azért tesszük ezt, mert áttörést szólítunk az életében. Más esetben pedig azért emelünk fel valamit, hogy az jól látható legyen.

Emlékezzetek arra, hogy amikor Mózes idejében jöttek a mérges kígyók a pusztában, és megmárták az embereket, számtalan ember meghalt. Akkor futott a nép Mózeshez, ő pedig felkiáltott Istenhez. És jött a válasz, jött a távirat, hogy Mózes készítsen rézkígyót, és tegye fel egy magas póznára. Ez Jézus előképe, a rézkígyós pózna, mert annak idején, ha valaki feltekintett a rézkígyóra, akkor nem halt meg, hanem életben maradt. Nekünk is ehhez hasonlóan folyamatosan Jézusra kell tekintenünk. Folytonosan Őrá kell tekintenünk. Dávid is az Úrra tekintett, és Isten megmutatta minden problémájára, minden helyzetére a kiutat, és győzelemre vitte őt. A győzelem pedig mindig örömmel jár.

Éppen útközben beszéltem az imádságról. Például, mikor imádkozunk, főképpen nyelven. Mert lehetnek készsleges sóhajtozások, és olyan nyelv, olyan szótagok, ami addig nem is jött ki a számon. Mert ez tényleg a szívünk mélyéből jön. Olyankor nem kell sietnünk, és ha eljutunk az imának egy pontjára, akkor egyszerűen ez át fog fordulni egy örömbé, akár egy nevetésbe. Akkor az azt jelenti, hogy azon a területen megtörtént az áttörés. Ez szellemben történt meg akkor, és természetesen utána fog ez megnyilvánulni a fizikai síkon is.

Sokan keresik a sikerhez a kulcsot, a kimenekedéshez a kulcsot. Az egyik az, hogy az Úrra nézzünk szüntelen, mert Ő kidolgozza a megoldást. Nála nincs lehetetlen, csak tehetetlen. Jó kis szójáték. ☺ Amikor mi úgy látjuk, hogy a helyzetünket nem tudjuk megoldani, pedig próbáltuk ezt is, az azt, és mindenféle megoldást, akkor megyünk az Úrhoz, és azt mondjuk, hogy „*Uram, ez a probléma a tiéd!*”. Akkor Ő százannyi megoldást fog arra találni, és elélnk

hozza a lehetőségeket. A Zsoltárokból olvassuk azt, hogy Isten a helyreállítás Istene. A 80. zsoltárban több helyen is megtalálható, de én csak egy verset olvasok fel.

Zsoltárok 80,3.

3. Oh Isten, állíts helyre minket, és világoltasd a te orcádat, hogy megszabaduljunk.

Azt olvastuk, hogy „*állíts helyre*”. Isten egy specialista a helyreállítás területén, és te is bátran kérd a helyreállítást! Egyik újságunkban pont a helyreállításról volt három tétel. Egyrészt anyagiakban, másrészt a test gyógyulását tekintve, a harmadik az elme területén volt. Ha Jézusra tekintesz, akkor az öröm olaja fog rád csorogni. De nagyon sok feltétel van. Ha ezt teszed, ha azt teszed, ha Jézusra tekintesz. Tehát bizonyos feltételekhez vannak kötve az átörökre, a szabadulások, az öröm, ami ehhez párosul. Mindent az fog meghatározni, hogy te miként tekintesz egy dologra.

Lehet, hogy már hallottátok tőlem is a viharfelhő történetét. Volt egy keresztyén, aki újjászületett, de nem kellő hitben járt. És mikor jött a viharfelhő, akkor az Isten felé fordult, és remegő hangon azt mondta: „Jaj, Istenem! Látod mögöttem ezt a hatalmas viharfelhőt?” De a hitben járó keresztyén a probléma felé fordul, és azt mondja, hogy „Te viharfelhő, látod mögöttem ezt a hatalmas Istent?”.

Tehát nem mindegy, hogyan tekintünk egy helyzetre, hogyan tekintünk egy problémára. És mindent az határoz meg, hogy mi a látásunk a krízissel kapcsolatban, mi a hozzáállásunk. A Biblia mondja, hogy legyen isteni fajta hitetek. És tudjuk, hogy a szavainknak óriási ereje van. Azt mondja a Márk 11.23, hogy „*Ha a szívében nem kételkedik, akkor meglesz neki, amit mondott*”. Ennek tudjátok, hol van meg az előképe az Ószövetségben? Amikor Mózes népe vándorolt a pusztában, és megszemjajtak. Amikor a nép megszemjajzott, akkor szaladtak Mózeshez, és azt mondták, hogy „*Azért hoztál ki minket Egyiptomból, hogy itt éhen haljunk, és szomjan haljunk?*”. Akkor azt mondta Isten Mózesnek, hogy „*Vedd a pálcádat, és sújts a kősziklára!*”. (2Móz. 17,6) A következő esetben, amikor az emberek megint szemjajak lettek, akkor megint ugyanez lejátszódott, de Isten utasítása teljesen más volt. Nem azt mondta, hogy sújts a kősziklára, hanem, hogy „*Szólj a kősziklához a nép előtt!*”. (4Móz. 20,8) Tehát Isten már akkor be akarta mutatni a népnek a szavak teremő erejét.

A Márk 11,23 azt mondja, hogy ne a hegyről beszélj, hanem a *hegyhez szóljál!* A hegy az az utunkat álló akadályokat és korlátokat jelenti. Tehát szólnunk kell. De nem a hegyről kell beszélni, hanem a hegyhez kell szólani! Visszatérve még Mózesre, ő egy súlyos hibát követett el. Amikor Isten azt mondta neki másodjára, hogy szólj a kősziklához, akkor ő engedetlen volt. Elővette a pálcáját, és kétszer rásújtott a kősziklára. A kőszikla nem más, mint Jézus előképe, és Jézusra egyszer lehetett sújtani (keresztre feszíteni). Mivel Mózes másodszor is rásújtott a sziklára, ezért egy ítélet szállt a népre.

Tehát az engedetlenségünknek van egy következménye. A rossz vetésnek van egy rossz aratása. Mózesnek nem lett volna szabad megváltoztatni azt az utasítást, amit Isten adott neki, hogy szólj a kősziklához. Ő nem ezt tette, és meglett a következménye. Tehát nekünk is nagyon kell figyelni az életben arra, hogy engedelmesek legyünk, főképpen azokkal szemben, akikkel alávetttségben járunk. Például: szolgálatvezető, tekintély az Úrban, mentor, stb. irányába. Mert világi szinten alá vagyunk vetve az államapparátusnak, gyülekezeti szinten alá vagyunk vetve a pásztoraiknak, és nem mindegy, hogy azt tesszük, amit elrendelnek, vagy ellenszegülünk annak, mert úgy járhatunk, mint Mózes.

Van egy nagyon szép Ige a Bibliában, hogy szolgálat a szolgálatban. (Róm. 12,7) Ez tudjátok mit jelent? Például van egy helyi pásztor és vannak mellette oszlopok, segítők. Ebbe beletartozik a zenei szolgálattól kezdve a könyvtár, és ami csak létezik, minden. A buzdító szolgálat is beletartozik. A szolgálat a szolgálatban azt jelenti, hogy a pásztornak a többiek alá kell, hogy vessék magukat.

Így működik ez Budapesten is. Mert néha konkrét dicséretet kér a vezető pásztor, akkor azt hozzák. Ha nem kér, akkor szellemből hozzák elő a dicséreteket. Különböző rendszabályok

vannak, hogy ne zavarják meg azokat, akik a dicséretben áradnak, ezért közben a sorok között ne mászkáljanak, meg ehhez hasonló dolgok. Ezeket az utasításokat, rendelkezéseket, útmutatásokat nem célszerű megszegni, mert könnyen úgy járhatunk, mint Mózes. Egyébként ők nyolc nap alatt elérhették volna Kánaánt, de negyven évig járták körbe a pusztát, míg elértek az ígért földjére. Ebből az következik, hogy az engedetlenség és a zúgolódás késlelteti az áldásokat. Náluk ez negyven évet vett igénybe!

Azt sem szabad elfelejteni, hogy az Úrban való bizodalom hozza a megoldást. Ha csak kizárólag az Igére tekintesz, Isten akkor tud veled együtt munkálkodni. Igazából a keresztyének száját nem volna szabad, hogy más elhagyja, mint csak az Ige, kizárólag az Ige. Ugyanis Isten Igéje azt mondja, hogy a szádba adtam az Igét, tűzzé tettem a szádban az Igét, és ehhez hasonló. (Jer. 5,14) Tehát nekünk az Igét kellene szólni, azért, mert a kimondott Igéhez tud odaállni Jézus, akkor tud mellénk állni és megcselekedni azt. Ha nem az Igét szóljuk, hanem jajgatunk, nyafogunk, akkor Jézus ott van ugyan, de nem tud mellénk állni, mert nincs meg a közös nevező. Egy nagyon szép gondolat, hogy ha csak az Igére tekintesz, tele leszel fénnel. Ragyogni fogsz, és a világ így fog megismerni, hogy te Jézussal voltál. Majd azt fogják mondani: Te valahova tartozol! Te mindig mosolyogsz!

Emlékszem rá, még az utolsó vasutas éveimben volt egy kollégám. Mindenkinek megvolt a saját munkaterülete, de azért fel szokta hívni a figyelmemet, hogy a te területeden ezt meg ezt a problémát láttam, és majd nézzél utána. Én mindig mosolyogtam. Miért mosolyogsz mindig? – kérdezte. Azt feleltem rá: Az nem probléma, az csak egy megoldandó feladat.

Fontos a hitünk a tekintetben is, hogy a hit ad betekintést a szellemiekbé. Ha mi a Szent Szellemet követjük, Ő elvisz bennünket a jólét helyére. Isten nem mondta azt, hogy újjászülésünk után piros szőnyegen fogunk haladni. Haladunk a keskeny úton, ami néha göröngyös, néha döcögös, de Isten azt mondja, hogy kiegyenesíti a számunkra. Említettem már az imént, hogy a problémáinkat mi nem tudjuk kellőképpen megoldani, ezért azt mondja a Biblia, hogy azokat helyezzük Isten elé.

1Péter 5,7–8.

7. Minden gondotokat Őreá vessétek, mert néki gondja van reátok.

8. Józanok legyetek, vigyázzatok; mert a ti ellenségeitek, az ördög, mint ordító oroslán szerte jár, keresve, kit nyeljen el:

Tudjátok, mi történik akkor, amikor mi a problémáinkat átadjuk az Úrnak, az Ő kezébe helyezzük? Amikor Isten kezében van egy dolog, arra mindig az Ő dicsősége száll. Ha átadtunk egy dolgot megoldásra, akkor soha ne vegyük vissza, hogy hoppá, Uram, visszaveszem, mert mégiscsak találtam rá megoldást! Hagyjuk az Úr előtt, mert az Ő dicsősége sokkal hatalmasabb mindentől.

Bizonyára ti is találkoztok olyan keresztyénnel – főképp olyanokkal, akikkel már régen találkoztál –, összefutsz velük, és akkor elkezdik sorolni, hogy mi történt velük az elmúlt hónapban. És akkor sorolják: ratata, ratata, ratata. Ennek így különösebben nincs értelme, mert nem az Urat magasztalták, ha éppen nem bizonyosságot tettek valamiről. Ha egyszerűen csak felsorolják a problémát, annak nincs semmi értelme. Illetve úgy lehet ezt pozitívummá tenni, hogy a végén hozzáteszed azt, hogy: Hiszem, hogy amit most elmondtam és felsoroltam neked, efelett Jézus neve hatalmat vett! Tehát a panaszkodást le lehet zárni egy pozitívummal. Vagy segíts a másiknak, aki elsorolta a problémáit, és akkor te mondd azt: Jó, rendben van, most akkor kijelentjük, hogy ezek felett Jézus neve hatalmat vett! És akkor máris van egy pozitív fordulat a megoldásra. A Zsoltárokból olvassuk azt, hogy az ellenség egy legyőzött ellenség, és a talpunk alatt van.

Zsoltár 8,4–6.

4. Micsoda az ember, hogy megemlékezel róla? És az embernek fia, hogy gondod van reá?

5. Hiszen kevéssel tetted őt kisebbé az Istennél, és dicsőséggel és tisztességgel megkoronáztad őt!

6. Úrrá tetted őt kezeid munkáin, mindent lábai alá vetettél;

Kiről szól ez? Az emberről, rólunk. Mert amikor Isten megteremtette a földet, és belehelyezte az embert az Édenkertbe, akkor olyan hatalmat adott neki, ami közel azonos volt az isteni hatalomhoz, hogy uralkodjon a földön. Persze tudjuk, hogy Ádám ezt eljátszotta, és bérleti jogot adott a füstös képűnek (ördögnek).

Az Efézusi levélből olvasok még néhány Igét. Az Efézus 1. fejezetében a hatalmi helyünket szeretném alátámasztani ezzel, és szemléltetni is fogjuk rögtön. Ugyanis az Efézus 6-ban le van írva, hogy a fejedelemségek, hatalmasságok, ez élet sötétségének világbírói és a gonoszság szellemei a magasságban vannak. Ugye ezeket szoktuk megkötözni naponta.

Itt az áll, hogy a magasságban. A másik igehelyen pedig az van, hogy Jézus talpai alatt van az ellenség. És mivel mi Jézus gyülekezeti Testéhez tartozunk, ezért a mi talpunk alatt is ott van a legyőzött ellenség. Nem láttok ebben ellentmondást, hogy a *talpam alatt* van, és az előbb meg azt mondtuk, hogy a *magasságban* van? Hogy jön össze, hogy egyszer a magasságban van, másszor meg a talpam alatt van? Jó kérdés, ugye? Először elolvassuk az Igét.

Efézus 1,19–23.

19. És mi az Ő hatalmának felséges nagysága irántunk, akik hiszünk, az Ő hatalma erejének ama munkája szerint,

20. Amelyet megmutatott a Krisztusban, mikor feltámasztotta Őt a halálból, és ÜLTETTE ŐT A MAGA JOBBJÁRA a mennyekben.

21. Magasan minden fejedelemség és hatalmasság és erő és uraság és minden név fölé, mely neveztetik nemcsak e világon, hanem a következendőben is:

22. És MINDENEKET VETETT AZ Ő LÁBAI ALÁ, és Őt tette mindeneknek fölötte a Gyülekezetnek fejévé,

23. Mely az Ő Teste, teljessége Őnéki, aki mindeneket betölt mindenekkel.

Efézus 2,6.

6. És [minket is] vele együtt feltámasztott és VELE EGYÜTT ÜLTETETT A MENNYEKBEN, Krisztus Jézusban:

Egyértelmű, hogy húsvét után a negyvenedik napon az Atya felemelte a Fiát, és a jobbára ültette. (Csel. 1,3–9) Mi is ugyanezen a hatalmi helyen ülünk Krisztusban az Atya jobbán, és onnan uralkodunk, kiskirálykodunk és trónolunk, mert mi is ugyanezt a hatalmi helyet kaptuk meg Krisztus Testében. Még a Zsidó 2,8-at megnézzük, hogy ott mi van.

Zsidó 2,8.

8. Mindent lábai alá vetettél. Mert azzal, hogy néki mindent alávetett, semmit sem hagyott alávetetlenül: de most még nem látjuk, hogy néki minden alávetetett.

Azt imádkozzuk, hogy minden a lábunk alatt van, közben meg azt olvassuk, hogy a legmagasabb démonikus osztály a magasságban van. Nagyban különbözik a két fogalom: a talpunk alatt, meg a magasságban. Ez hogy jön össze? Nagyon egyszerű. Fizikai szemmel nézzük, vagy szellemi szemmel nézzük? Ez a magyarázat. Itt a kulcs. Ha fizikai szemmel nézzük, akkor egy ellentmondást látunk. Mert a talpam alatt, az itt van lent, ahol a beton van, a démonok negyedik osztály pedig fönt van a magasságban. De ha szellemi szemmel nézzük azt, hogy mi hol ülünk, az Atya jobbán Jézussal együtt, akkor az magasabban van, mint a negyedik démonikus osztály a magasságban. Ha azt a hatalmi helyünket nézzük, hogy ott ülünk, és úgy van a talpunk alatt, akkor ez a kérdés már nem is kérdés. Ugye?

A következőt szeretném bemutatni, hogy ez hogyan is van. Most jelképesen én vagyok az Atya, ülök a trónon, a jobb oldalamon ül a Jézus. Gyere, János, most te vagy a Jézus. A Biblia azt mondja, hogy az Atya ül a trónján, Jézus a jobbán és irányítja az Univerzumot. De nem egyedül, mert Neki vannak jobb kezei, és a jobb kezei ti vagytok, akik újjá vagytok születve. Az újjászületett keresztények is az Atya jobbán levő trónon ülnek, ugyanazon, mint maga

Jézus. Jézus a fej, aki kiadja az utasítást, és a kezek ti vagytok, ti hajtjátok végre a feladatokat, mert ti oda tudtok menni az emberekhez. Tudtok imádkozni értük kézzrátétellel, vagy bármit, amit szükséges, meg tudtok tenni. Vagy el tudtok menni prédikálni. Ha ezt a képet magatok előtt tartjátok, akkor sokkal könnyebb ezt a helyzetet áttekinteni és látni. Innentől kezdve, ha tudjuk, hogy mi a hatalom királyi székén ülünk, akkor a talpunk alatt levő erők hiába vannak a magasságban, a helyzeti viszonyunk akkor is azt mutatja, hogy ezek a gonosz erők a talpunk alatt vannak. Egyrészt le vannak győzve, ártalmatlanítva vannak, le vannak fegyverezve, meg vannak bénítva. Az ördög, mint a fogatlan oroszlán, próbálja csattogtatni a nem létező fogorát, és be akar kapni. Csak nem szabad bedölni neki!

Ennyi lett volna a kis üzenet mára, hogy Órá tekints. Folyton Órá tekints! Folyton, folyton! Egyébként most több pásztortól is hallottam, hogy gyötrő, sanyargató, elnyomó szellemek próbálkoznak, nem is kicsit. És a vádoló. Megint a vádoló volt az egyik ságvári újságban egy kis tanítás, hogy a vádoló jön, és szőnyegbombázást végez a keresztények elméjében is. Nem csak a világi emberek elméjében. Az a helyzet, hogy az ember szellem, lélek és test. A szellemünk újjá van születve, a lelkünket nekünk kellene az Ige által megújítani. Mindent az dönt el, hogy a lélek a szellem oldalára áll-e, és akkor szellemi ember vagy. Vagy ha a lélek még nincs kellően megújítva, és a hústest mellé áll, akkor hústesti megnyilvánulások és cselekedetek következnek. Tehát a lélek egy döntő pozícióban van. Mert a lélek dönti el, hogy a szellem oldalára áll, vagy a test oldalára.

Azt tapasztalom, hogy megpróbálkozik a vádló. Ha egyik személynél nem tud labdába rúgni, mert egy-két nap alatt lepattintja, akkor megy a másikhoz. Aztán megy a harmadikhoz, és lehet, hogy a negyediknél talál nyitott ajtót, mert nincs olyan igei szinten, hogy vissza tudja verni azt a támadást. Vagy föl sem tudja ismerni, hogy az rossz oldalról van az.

Amint tapasztaljuk többen is, hogy aki egy ilyen hatás alá kerül, az pont a fonákját látja a dolgoknak, pont az ellenkezőjét, tehát rossz a szemüvege. Őfelettük meg lehet vallani, hogy: *Krisztus értelme az övék. Az ő szemei az Atya szemei, mert az Atya tekintetével lát dolgokat, az ő fülei az Atya fülei.* Ezt lehet rájuk imádkozni, hogy ebből a kettősségből vagy kicsavart látásmódból visszatérjenek a normál kerékvágásba. Még Jézus vérének lehet rájuk árasztani, meg az olajat, hogy az ördög ne tudjon fogást találni rajtuk. Mert a birkózók is bekenik a testüket olajjal abból a célból, hogy ne lehessen fogást találni rajtuk. Tehát ez a vádló. Eddig vagy nem találkoztunk vele, vagy most lépett fel ilyen keményen az ellenség. Az ördög megy, megy, megy és keresi, hogy kit nyelhet el. (1Pét. 5,8) Ahol ajtót talál, ott megáll és bemegy. Ott tudja használni azt az embert, akár a keresztények ellen is, Krisztus Teste ellen is.

Ahogy az egyik pesti tanításban hallhattuk, hogy több olyan szolgáló is van, akik eltűntek a színről és hazaköltöztek a mennybe, mert ostromozták Krisztus Testét. Ugyanis amikor egy keresztény kritizál egy másik keresztényt, akkor valójában nem is tudja, hogy Jézus vérének kritizálja. Azt a vért, ami őt megmosta és tisztává tette, valamint megigazulttá tette. Tehát nagyon kell figyelni a vádlóra, és fülön kell csípni, majd kipenderíteni. Akár közös imával, ha szükséges, mert egyedül nehézkes lehet. Tehát mindenképpen egy hit-összefogásra van szükség, imatámogatásra. Valamikor úgy imádkozom, amikor úgy vezet a Szellem, hogy: *Atyám, érintsd meg a föld bármely részén azokat a szenteket, akik tudják, hogy mi a szellemi imádság, és használd őket ebben és ebben az ügyben!* Mert biztos, hogy a Szent Szellem megtalál ilyen embereket. Mert a földgolyó elég nagy, és vannak, akik figyelnek a Szellemre.

Egy bizonytságot láttam, egy szolgáló imádkozott nyelveken. Pontosan nem is tudom már, hogyan is volt. A kommandós angyalokról szólt. Lényeg az, hogy imádkozott, és egyszer csak látott egy villanást a lakásból kifelé nézve. És ugyanolyan kommandós ruhában, mint ahogyan a földön járnak a kommandósok, ilyen angyalok jelentek meg. Megkérdezte, hogy Uram, most ővelük mi legyen? Azt válaszolta az Úr, hogy küldd Izraelbe őket, mert ott van rájuk szükség! Aztán ezt bizonytsággéppen feltette a Facebookra, és ezután legalább három olyan bizonytság jött hozzá a világ különböző pontjáról, hogy ők is ugyanezért imádkoztak, és

ugyanazt látták. Tehát ebben nyertem megerősítést, hogy nyugodtan kérhetem az Atyát, hogy vonjon be még másokat is a világon, akik éppen akkor imádkoznak nyelveken, vagy imakészítést éreznek, és csatlakozzanak be egy bizonyos dologban.

Ugyanez a szolgáló testvér a férjével együtt meghívást kapott Amerikába, de valamiért külön gépre vásárolták meg a repülőjegyüket. Egyikük Angliában várta a gépet, a másik meg Németországban. De előtte imádkoztak, sőt előtte kaptak is látást arról, hogy baleset, lezuhanás, meg egyebek következnek be. De ha az embernek van egy rossz álma, akkor azt meg kell kötni, hogy az ne tudjon megvalósulni. Az ilyen álmokat megjelentheti a Szent Szellem is, előrejelzés szempontjából, hogy meg tudjuk tenni az óvintézkedést, és az aknákat el tudjuk kerülni. Lényeg az, hogy egyikük vár Angliában, a másikuk Németországban a repülőtérén, és egyszer csak egyiknek kiírják, hogy a járat törölve. Felhívják egymást telefonon, ott is mondja a férj, hogy a járata törölve lett. Hát, akkor nem tudnak elrepülni! Utána azt mondta az Úr nekik, hogy azért, mert ti imádkoztatok, így most több száz ember megmenekült. Valami gond volt a géppel, teljesen mindegy, hogy mi, mert sok oknál fogva le tud zuhanni. Tehát Isten nagyon-nagyon jól tudja használni a keresztények imáját. Ennyi lett volna a kis üzenet, és köszönöm szépen, hogy meghallgattatok. Ezek a vádló gondolatok folyamatosan jönnek, újra és újra, vissza-visszatérnek.

A Biblia tanítja a kézzel való imádkozást. Kézrátétellel imádkozott Jézus is sok esetben, és az emberek meggyógyultak. A Márk evangélium végén a 16. fejezetben, a 17 és 18-as versekben Jézus azt mondja, hogy akik hisznek, a következő jelek követik őket. Kik azok, akik hisznek? Az újjászületett hívők. A hívőket ilyen jelek követik: betegekre teszik kezeiket, és azok meggyógyulnak. Hogyan lehetséges ez? Úgy, hogy befogadtuk a Nagyobbat a szívünkbe, a bensőnkbe. Isten ereje itt van velünk. Jézust megkérdezték, hogy mikor jön el Isten országa? Ő azt válaszolta, hogy nem szemmel láthatóan jön el, hanem ott van bennetek. (Luk. 17,20) Isten ereje ott van bennünk, és ha ezt aktivizáljuk, s ahogy Jézus mondta, a kezünket tesszük a betegekre, vagy csak áldás céljából, akkor ez az isteni erő a kézzel való érintkezéskor kiárad. Az isteni erő néha olyan erőteljes – és a Bibliában többször látjuk –, hogy nem tudtak az emberek megállni a lábukon Isten erejének a jelenlétében. Tehát semmiféle különleges hókuszpókusz nem fog történni, amikor kiállunk a gyógyítósorba, hanem azt tesszük, amit Jézus mondott. A kézzel való érintkezés a bibliai alaptanok egyike. (Zsid. 6,1–2) Ez azért furcsa sokaknak, mert ilyenkor a hagyományos egyházakban nem találkozhattak, bár egy-két helyen azért gyakorolják. Isten erejének szabadon kellene áradnia, hogy szabadulások és gyógyulások jöjjenek elő.

A Biblia írja azt, hogy Pál apostol testéről elvitték a ruhadarabokat, mert kenettel, azaz isteni erővel voltak tele. És amikor ezeket az isteni erővel telt ruhadarabokat elvitték haza, majd rátették a betegekre, ez az isteni erő kiáradt ezekből a ruhadarabokból, és a betegek meggyógyultak. (Csel. 19,12) Ez benne van a Bibliában, úgyhogy ez alapján tesszük ezt most is, olyan formában, hogy a kezünket rátesszük a hozott kelmékre, és imádkozunk.

Drága mennyei Atyánk! Az Úr Jézus Krisztus szent nevében köszönjük Neked a megváltás művét. Köszönjük, hogy Jézus sebeivel gyógyulást nyertünk, megváltást nyertünk a betegségtől, a szegénységtől, örök életet nyertünk Krisztus által. Kiárasztjuk Jézus nevében a feltámadás erejét, a szabadító kenetet, kiárasztjuk a szolgáló angyalok seregét, hogy legyenek segítségül azoknak, akiknek testi problémáik vannak. Hisszük, Uram, hogy a Te Igéd ma is igazság, és ugyanúgy, ahogy Pál apostol testéről elvitték a ruhákat, keszkenőket, a szöveteket, ugyanúgy ez ma is működik, mert ezek a ruhadarabok is megtelnek Isten erejével. És otthon, amikor a beteg testekhez érintik, és hittel teszik ezt, akkor a kenet kiárad. És a kenet – ahogy írja a Biblia – megtöri az igát a Jézus Krisztus szent nevében. Szabadulások jönnek elő! Megparancsoljuk minden testnek, hogy tökéletesen működjön, ahogy Isten megteremtette! Abban az állapotban legyen minden test! Szólunk a problémákhoz, szólunk a hegyekhez, hogy gyökerestől száradjanak ki, és ugorjanak a tengerbe a Jézus nevében! Ámen. Halleluja!

Köszönjük, drága mennyei Atyánk, az Úr Jézus Krisztus szent nevében a helyreállítást, mert Te vagy a specialistája a helyreállításnak. Szólítjuk a test helyreállítását! Megdorgáljuk és elparancsoljuk a tüneteket, és a helyébe szólítjuk az egészséget, a szent egészséget, a Jézus Krisztus szent nevében! Tied minden dicsőség, Uram! Hálát adunk, Atyám, hogy az Igéből tudjuk, hogy a tünetnek van füle. A tünet pedig meghallja, és eltávozik a Jézus nevére, mert térdet hajt. Tied minden dicsőség, Uram! Köszönjük a szabadító munkádat a Jézus nevében. Hálát adunk, Uram, a békességért, a szent olajért, az öröm olajáért, a könnyebbség olajáért, amit kiárasztunk felettük. Minden dicsőséget, Uram, Neked adunk! Szólítjuk a megoldásokat a trónteremből minden helyzetre! Hálát adunk, Atyám, a szövetségi hűségédért! Minden tünetet Jézus nevében elparancsolunk, és a helyébe beszélítjük a szent egészséget és a gyógyulást. Ámen.

A Hiszekegy imájára hívunk meg benneteket, de mi Pál apostol levele alapján mondjuk el. Pál apostol pedig azt írja, hogy aki a szívében hiszi, és a szájával kimondja, hogy Jézus Krisztus meghalt, feltámadt, és megkéri Őt, hogy legyen az élete Ura, akkor újjászületik a belső embere, a szelleme, és üdvösséget nyer. Így hangzik az imádságunk:

Teremtő Istenem! Válaszolva a hívásodra, Eléd állok, és fennhangon, hittel imádkozom a Hiszekegy imájának Pál apostol szerinti változatát: Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia, aki meghalt az én bűneimért, és feltámadt a halálból az én megigazulásomért. Én a krisztusi utat választom, és a szívemet megnyitom és átadom Neked. Megvallom, hogy Jézus a Megváltóm, Gyógyítóm, és Szabadítóm! A hittel elmondott imám által újjászülettem Krisztusban, és így teljes megváltást, üdvösséget nyertem. Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől. Köszönöm, Úr Jézus, az örök életemet! Ámen.

Megköszönjük az Úr Jézusnak, hogy közösségben lehettünk vele. Áldott és gyümölcsöző hetet kívánunk nektek!

* Az idézett Igék a KSZE revideált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi.
A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.

**Akik
Őreá néznek,
azok felvidulnak,
és orcájuk
meg nem pirul.**

**Zsoltárok
34,5.**

Dr. Ashraf Fekry